

a basa is tönbet áldoz,
s ha én gazdag leszek, akkor
nektek is jut a kamatból.
Sejtán, Sejtán, segíts meg,
s eztán lesz csak sok kincsed.

*(széttárja karjait, majd tapsol. Erre a zaj elcsendese-
dik, a tüzek is kialszanak. Némi önelégültséggel
indul a baloldali kijárat felé.)*

Uram, jöhetsz !

(hajlongva.)

Szeretni fog !

MUSZTAFÁ: *(némi izgalommal lép be s rögtön Piroskát keresi a
tekintete.)*

Berczeli A. Károly.

ÚJ OLASZ KÖLTŐK.

KRÉTARAJZ.

— Aldo Palazzeschi. —

Unott ég. Felleg sem vonul.
A mélyből láthatatlanul
halk hangú forrásvíz buzog.
Völgykatlanok a ködöt ontják;
gubbasztanak a ciprusok,
e szürke lével tele spongyák.
Ködtengeren evez az alkonyat,
kiköt, a partra lép.
Jóval odébb, jóval odébb, jóval odébb
nagybetegén nyög egy vonat.

KOLOSTOR.

— Adriano Grande. —

Magas falak körítik telkemet:
vad fészkemig nem láthat el szemed.
Enyém ez a világ, csak az enyém,
komor barátként élek benne én.
A cellám ajtaja hegyekre néz
s a tengert látom ablakain át;
életemet, mely vattás csendbe vész,
úgy morzsolom, mint egy néma imát.
De néha, hogyha búcsúzik a nap
s az alkonyég lilás lesz és parázsló:
akkor vérem megintcsak lánggra kap
s lelkem csattogni kezd, mint harci zászló.

Képes Géza fordítása.